

РЕШЕНИЕ

№ 380

гр. София, 21.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **10149** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” - С. /Д ”ИТ” - С./, срещу решение от 15.07.2013 г. по НАХД № 17237/2012 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 22-220445/25.07.2012 г., издадено от директора на Д ”ИТ” - С., с което на М. Т. В. за нарушение на чл. 730, ал. 1 от Наредба № 13/30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в железопътния транспорт /Наредба № 13/30.12.2005 г./, на осн. чл. 413, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 (петстотин) лева. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в явно противоречие с материалния и процесуалния закон и е изцяло необосновано. Навежда доводи, че неправилно е приложен чл. 33 от ЗАНН. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. В съдебно заседание, представляван от юрк. З..

Ответникът, лично и чрез адв. А., взима становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 15.07.2013 г. по НАХД № 17237/12 г., СРС е отменил НП № 22-220445/25.07.2012 г., издадено от директора на Д "ИТ" - С., с което на М. Т. В. е наложена „глоба” на основание чл. 413, ал. 1 от КТ в размер на 500 (петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че НП е издадено при наличие на отрицателната предпоставка на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН. Този извод е неправилен и не се споделя от касационната инстанция. Настоящият съд счита за основателни доводите на касационния жалбоподател, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 33 от ЗАНН. В цитираната разпоредба от ЗАНН е предвидено, че когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува, както и когато се установи, че деянието, за което е образувано административнонаказателно производство, съставлява престъпление, производството се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор. Съгласно ТР № 51 от 29.12.1978 г. по н.д. № 50/78 г., на ОСНК, не е допустимо едновременно прилагане на наказателна и административна отговорност за едно и също деяние, т.е. наказателната отговорност поглъща административната такава. Това обаче е така, ако с деянието се нарушават едновременно наказателни и административни норми, които охраняват един и същ обект на защита. Видно от материалите по ДП № 11284/2012 г. - СДВР и пр.пр. № 19586/2012 г. по описа на СРП, престъплението е квалифицирано като такова по чл. 343, ал. 1, б. „б” във вр. с чл. 342, ал. 1, предл. 3 от НК. Това са престъпления от Раздел II „Престъпления по транспорта и съобщенията” на Глава XI „Общопасни престъпления”. Квалификацията на административното нарушение е такава по чл. 730, ал. 1 от Наредба № 13/30.12.2005 г., раздел IV „Експлоатация на трамвайните мотриси” и засяга осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд.

В мотивите си, въззивния съд е обсъждал единствено образуваното наказателно производство. Касационната инстанция счита, че въззивния съд, е нарушил съществено императивната разпоредба на чл. 305, ал. 3 от НПК, приложима съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, тъй като не е изложил мотиви във връзка с основните въпроси в административно-наказателното производство: деянието за което е ангажирана административнонаказателна отговорност и това, за което е образувано наказателно производство, засяга един същ или два различни обекта на защита; допуснато ли е нарушението описано в процесното НП, извършено ли е то от въззивния жалбоподател, правилно ли е определена санкцията и спазена ли е процедурата по издаване на НП. Не е извършил обективно, всестранно и пълно изследване на всички доказателства по делото, не изложил фактите, които приема за установени, не се произнесъл по всички наведени с жалбата възражения. Районния съд, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. В настоящия случай СРС се е задоволил да изложи единствено съображения за допуснато според него нарушение при издаването на НП. Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения са съществени, тъй като препятстват настоящата инстанция да извърши проверка за съответствието на решението с материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2,

във връзка с чл. 220 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. С оглед изложеното, се налага отмяна на обжалваното решение на СРС. Допуснатите нарушения следва да се преодолеят при ново разглеждане на делото от друг състав на същия съд. Необходимо е цялостно и законосъобразно обсъждане на доказателствените материали и изясняване, по предвидения в НПК ред, на обстоятелствата – деянието за което е ангажирана административнонаказателна отговорност и това, за което е образувано наказателно производство, дали засяга един същ или два различни обекта на защита; ако засяга два различни обекта на защита, допуснато ли е нарушението описано в процесното НП, извършено ли е то от въззивния жалбоподател и правилно ли е определена санкцията. При новото разглеждане, СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 222, ал. 2, т. 1 и 2 от АПК

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 15.07.2013 г. по НАХД № 17327/12 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.